

— Да.

Въ съседната стая, отъ бѣлия мраморенъ басейнъ се ди-
гаше топла пара, Ефросина излѣ вътре благовонната теч-
ность, която пълнѣше една фиола отъ синь кристалъ,
хвърли тънката си дреха и дълго лежа съ затворени очи
въ горещата вода, която зачервяваше кожата ѝ. Донесоха
първата лека закуска отъ млѣко и банани. Тя извади рѣ-
ката си отъ ваната и лакомо заби хубавитѣ си зѣби въ
мекия благоуханенъ плодъ. Две мургави робини пригот-
виха въ една сребърна кофа ледена вода, облѣха про-
зрачно-розовото тѣло, изтриха я цѣла — бързо и силно —
съ ленени кърпи, следъ това съ изкусни прѣсти дълго раз-
търкваха поруменѣлата като пламъкъ кожа съ благовонни
масла.

Въ една вдлъбнатина на стената весело прѣщѣха, об-
гърнати съ златоалени пламъци, нѣколко едри цепеници.

Ефросина закуси втори пѣтъ. И за да съкрати доса-
дата на чакането, седна въ единъ жгълъ и продължи да
везе пѣстрия паунъ на една копринена възглавница.

Бързо мръкваше.

Следъ като даде последнитѣ си нареждания за вече-
рята, хетерата започна да се облича.

Пулхерия и робинитѣ вчесаха дългитѣ ѝ буйни коси,
подчервиха ги отново, и ги прибраха въ тънка златна
мрежа. Следъ това ѝ облѣкоха копринена риза, върху нея
надѣнаха свѣтла туника съ кѣси рѣкави; а най-отгоре
сложиха бѣлъ житонъ, пропѣстренъ съ тънка везба отъ
бисеръ и елмази. Поясъ съ шафрачовъ цвѣтъ, обсипанъ
съ скѣпли камъни, стѣгаше стройната ѝ талия. Тя взе на
колѣнетѣ си едно сандѣче отъ слонова кость и дълго пре-
мѣта презъ прѣститѣ си искрящитѣ накити. Най-послед из-
бра една връвь розовъ бисеръ и два прѣстена: кръгъ отъ
елмази стѣгаше прозрачния аметистъ на първия, единъ
единственъ огроменъ смарагдъ блестяше на втория. Боситѣ
ѝ крака бѣха обути въ сандали отъ бѣла кожа, съ златни
прашки.

Колкото повече приближаваше часа за вечерята, тол-
кова повече нѣкакво глухо безпокойство свиваше сърдцето